

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017-4042

Doknr.
504629

Dato
13-02-2018

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har d. 25. august 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 1100 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Spørgsmål nr. 1100:

”Vil ministeren kommentere UUI alm. del – bilag 234 og forholde sig til, om danske kommuners afvisning af at folkeregistrere (og give CPR-nummer og sygesikringsbevis til) ægtefæller til vandrende unionsborgere, før disse har modtaget et EU-opholdskort fra statsforvaltningen, stemmer overens med de EU-regler, Danmark er underlagt?”

Svar:

Jeg skal beklage den uacceptable lange svartid på spørgsmålet. Det skyldes, at det har været nødvendigt at indhente bidrag fra en række ministerier. Jeg vil fremadrettet bestræbe mig meget på at gøre det bedre.

1. For så vidt angår registrering i Det Centrale Personregister (CPR) kan det oplyses, at efter § 1 i lov om Det Centrale Personregister (CPR), jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017 (CPR-loven), er formålet med loven bl.a., at CPR indeholder grundlæggende personoplysninger om enhver, der har et personnummer, at enhver folkeregistreres på den adresse, hvor vedkommende bor og opholder sig, og at oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse deri.

CPR-loven indeholder nærmere bestemmelser om kommunernes folkeregistrering (bopælsregistrering) i CPR i forbindelse med tilflytning fra udlandet. Efter CPR-lovens § 17, stk. 1, er det en betingelse for registrering i CPR af tilflytning fra udlandet for ikke-nordiske statsborgere, at disse enten har opholdstilladelse eller -bevis efter udlændingeloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller har en bekræftelse fra den relevante udlændingemyndighed på, at de efter udlændingelovgivningen er fritaget for opholdstilladelse eller -bevis. En sådan dokumentation kan ske i form af forevisning af et eventuelt EU-opholdskort.

I bilaget anføres, at en person gerne må arbejde og betale skat, men ikke kan åbne bankkonto, få NemID eller få behandling ved sygdom. Hertil skal jeg oplyse, at spørgsmålet om adgangen til ydelser ikke er reguleret i CPR-loven, men i lovgivningen i øvrigt.

2. Spørgsmålet om adgang til sundhedsydelser hører under Sundheds- og Ældreministeriet. Jeg har derfor anmodet Sundheds- og Ældreministeriet om at bidrage til besvarelsen. Sundheds- og Ældreministeriet har oplyst således:

”Med baggrund i et indhentet svarbidrag fra Beskæftigelsesministeriet, der er ressortansvarlig for reglerne om lovvalg i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr.

883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (grundforordningen), kan Sundheds- og Ældreministeriet oplyse følgende:

Grundforordningen regulerer sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af grundforordningen koordinering af medlemslandenes sociale sikringsordninger for personer, der bevæger sig over grænserne inden for forordningens geografiske anvendelsesområde. Reglerne gælder også i forholdet mellem EU og EØS-lande samt Schweiz.

For at afgøre, om en person er berettiget til sociale sikringsydelser, skal det først afklares, om personen er omfattet af grundforordningens personkreds. Når dette er afklaret, skal det fastlægges, hvilket lands lovgivning (lovvalg) personen er omfattet af og slutteligt, om personen opfylder de nationale regler i det pågældende land for ret til ydelser.

Når en statsborger fra EU/EØS eller Schweiz er omfattet af grundforordningen, så finder forordningen også anvendelse på den pågældendes familiemedlemmer uanset nationalitet.

Såfremt personen og dermed dennes familiemedlemmer er omfattet af dansk lovgivning, udsteder Udbetaling Danmark et særligt sundhedskort som dokumentation for de pågældende personers ret til sundhedslovens ydelser, uanset at de pågældende ikke er folkeregistreret her i landet. Det følger af sundhedslovens § 12 a, stk. 1 og 3.

Det vil således ikke være en betingelse for, at ægtefæller, der er omfattet af grundforordningen, kan modtage ydelser efter sundhedsloven, at de er CPR-registrerede i Danmark. Sundheds- og Ældreministeriet vil i lyset af det stillede spørgsmål undersøge, om der er behov for at præcisere regelsættet over for de udstedende myndigheder, for så vidt angår ægtefæller til vandrende unionsborgere.”

3. Vedrørende adgang til udstedelse af NemID har Digitaliseringsstyrelsen oplyst, at bopælsregistrering i CPR ikke er en betingelse for udstedelse af NemID. En person, som af en myndighed har fået tildelt et såkaldt administrativt personnummer, f.eks. et skattepersonnummer af SKAT til brug for behandlingen af vedkommendes skattesag, kan således få udstedt NemID ved at henvende sig på en kommunes borgerservice, hvor der skal fremvises gyldig legitimation samt medbringes vitterlighedsvidner.

4. Vedrørende oprettelse af en bankkonto har Erhvervsministeriet oplyst følgende:

”Det følger af lov om betalingskonti, at en forbruger med lovligt ophold i et land inden for EU eller EØS har ret til en basal betalingskonto. Der er ikke i lovgivningen fastsat krav om, at en person skal være bopælsregistreret i CPR eller at vedkommende skal have et personnummer for at få oprettet en bankkonto. Bankerne skal i henhold til hvidvaskloven kende deres kunder. En bank skal derfor ved oprettelse af en konto identificere sin kunde ved bl.a. at indhente kundens identitetsoplysninger, herunder navn og cpr-nummer eller anden lignende identifikationsoplysning, som fx et andet nationalt ID-nummer.”

5. Endelig anføres i bilaget, at en medfølgende ægtefælle har ret til danskundervisning før udstedelse af opholdskortet, men at de fleste jobcentre afviser dette på grund af mangel på personnummer. Jeg lægger til grund, at der hermed menes, at vedkommende ikke er bopælsregistreret i CPR.

Udlændinge- og Integrationsministeriet, som er ressortansvarligt for reglerne om danskuddannelse til voksne udlændinge, har oplyst, at en kommunalbestyrelse efter § 2, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1128 af 13. oktober 2017, skal tilbyde danskuddannelse til udlændinge, der er fyldt 18 år, og som har fast ophold i medfør af EU-reglerne om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed og har bopæl i kommunen. Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere oplyst, at det fremgår af lovbemærkningerne til den pågældende bestemmelse, at hensigten er at sikre, at der ikke skabes tvivl om forholdet mellem danskuddannelseslovens § 2, stk. 1, og artikel 25 i direktiv 2004/38 (opholdsdirektivet), hvorefter besiddelse af et registreringsbevis eller et opholdskort ikke kan stilles som betingelse for udøvelse af en rettighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet den pågældende med en hvilken som helst anden type dokumentation kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder. Hvis udlændingen gennem anden form for egnet dokumentation kan godtgøre at være omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold efter opholdsdirektivet, udgør dette tilstrækkeligt grundlag for at indrømme en rettighed. I tvivlstilfælde kan kommunalbestyrelsen rette henvendelse til Statsforvaltningen med henblik på en vurdering af opholdsgrundlaget.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ligeledes oplyst, at Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration i marts 2011 udsendte et informationsbrev til kommunalbestyrelser og udbydere af danskuddannelse om denne bestemmelse. Endelig har Udlændinge- og Integrationsministeriet oplyst, at det på baggrund af det i bilaget anførte om, at ikke alle kommuner administrerer i overensstemmelse med reglerne, vil vurdere, om der er behov for på ny at udsende en informationsskrivelse til kommunerne herom.

6. På baggrund af ovenstående er det min opfattelse, at der ikke ses at være EU-retlige problemstillinger forbundet med kravet i CPR-lovens § 17, stk. 1, om dokumentation for lovligt ophold, f.eks. i form af et EU-opholdskort til en medfølgende ægtefælle, som grundlag for folkeregistrering i CPR.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll-Bille